

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Hasznos munka folyik a löversenytéren*

Forrás: *Pesti Hírlap*

Bp
(Hely)

1919. 4. 5
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

498.4

Hely

Idő

"1919"

Személy

Hasznos munka folyik a löversenytéren.

Az első termelőszövetkezet telepén.

Kint jártunk a löversenytéren. A kora tavaszi délután borzóna köpött és szomorúan állnak a tribünök, ahonnan nemrégiben még „kélvéri” anisztókra-tek, pirosvéru naplopók és sápadt síkaszúk ordítottak száguldó telivérek neveit. A tolatizátor-bódék busan gubbasztanak; nincs kit fosztogatni. A tülekedő, földült tömeg, amely a pénzt és sokszor a becsületét veszítette a csatlogó gaz gépecskén; eltűnt. A pálya is üres. A hamis cégér alatt gyanútlanul száguldott telivérek szélszóródtak, a starter piros zászlóját, — tudja isten — hova sodorta az a vihar, amely egyszer nagyobb jövede-
hogót rántott ki és dagaszt diadalmasan. Eltűnt, elmúlt, a semmibe zuhant a rothadt, tömegnyuzásra berendezett intézmény, amelyet — mert nagy urak mulatsága volt — nem tudott keltetni a társadalom testéről semmiféle erő.

A proletár uralom a százharminc holdnyi területet a köz szolgálatába állította és megnyitotta a hasznos munkának. A löversenyteret száz tagból álló termelőszövetkezet kapta meg egy esztendőre. A pompás területen hüvelyeseket, káposztát, tököt és paradicsomot fog-nak termelni, később tehenészet, tyúkászat és gombatelep is létesül. A termelőszövetkezet tagjai közt harminc fejmunkás, harminc kertészeti tanfolyamot végzett egyén van, a többi tag a Lovaregylet volt alkalmazottai-ból került ki. A munkát két üzemvezető irányítja, tíz szakképzett kertész segítségével. A termelőszövetkezet tagjai egyformán részesednek a majdani haszorból, ad-dig pedig, amíg a termékek a piacra kerülnek, az állan-

előlegképen minden férfinakának napi harminc koronát, minden nőmunkásnak napi huszonöt koronát utal-
ki. A szakképzett kertészek naponként harminchat ko-
ronát vesznek föl előlegül a várható termésre. A löver-
senyter Stefánia-uti oldalán, az iskálók mellett, lakóhá-
zak állnak, amelyekben százhusz csinosan butorozott
szoba eddig a trénereknek, zsekkéknak és lovászfutaknak
szolgált szállásul. A termelőszövetkezet hatvan tagja
ezekben a szobákban helyezkedett el, a többi „kintla-
ló”. Az együtt dolgozók közös konyhát is terveznek és
legközelebb megkezdik az étterem és a fürdőhelyiség
építését.

Természetes, hogy a munka menete most még
nem tökéletes, de a tetre kész, munkálkodni vágyó em-
berak csakhamar túl lesznek a kezdet nehézségein. Két
hatalmas gözeke máris vígan tóni a földet és a nyomak-
ban jövedvően hallagnak a munkások. Akinek nem ju-
tott kapa, — a gazdasági eszközökkel való felszerelés
még hiányos — bottal zuzza a rögöt: a munka így is
halad. Egy cvikkeres bankhivatalnok — csupa komoly-
ság és igyekezet — még keztyűs kézzel fogja a kapát,
de olyan lelkiismeretesen dolgozik, hogy rövidesen jó
kertész nevelődik belőle.

Az egyik csoportban a többi közt két katonatiszt,
egy szobnász és egy újságíró serénykedik. Guggon áll-
tálnak való fészket ásniak, közben jövedvően be-
szárgesnek.

— Ha még egy kenyérjegyünk és egy kis dohá-
nyunk volna, sose kellene más foglalkozás, — mondo-
gatják. — Százszor többet ér minden hávatali pepecse-
lésnél.

Alkalmos helyez palántának való ágyakat készíté-
nek. Szakszerű felügyelet alatt leginkább nők végzik

ezt a munkát. A bankigazgató lánya nevére talicskázza
a porhanyó földet és valahányszor üres talicskájával
visszatér a volt vezérnari kapitányhoz, aki barna bő-
rkabátban, fején vadászkalappal a talicskáját megrakja,
kérleli:

— Ne sokat, hogy abrigam!

Tanítónők, szakképzett kertésznők dolgoznak eb-
ben a csoportban. Szorgalmasok, lelkiismeretesek, lefő-
zik a férfi kollégákat. Szívesen tanulnak és rövidesen
alaposan érteni fogják a mesterséget.

Visszafelé hadakunkban a bírú páboly mellett
vitt el az utunk. Az árbócrudon még most is ott van a
vörös gömb, amelyet minden verseny után fölhúztak, je-
lelvén, hogy a verseny: all right: rendben van. Vissza-
tekintünk a zöldelő pályásra, a fehér korlátokra, a szo-
nkrú, beideszkózott épületekre, az egész kimúlt intéz-
ményre: all right! De megpillantjuk a távolban seré-
nyen dolgozókat. Ez aztán igazán all right, nagyon is
rendben van!